

תמרורים

מצפים לתינוק. איש הסרטיס יגאל שילון, אחיו של איש הטל-וויזיה דן שילון, ואשתו היספאפהיה זהבה (עינבר לשעבר) העוברת כריילת באל-על, קורקעה עד לאחר הלידה.

מונתה. לתפקיד עורכת היומון בי שפה האנגלית ג'רוולס פוסט, במקומו של טד לוריא שניפטר לפני מיספר שבועות, לאה כרדורף, שהצטרפה למערכת העיתון ב-1935, שימשה מ-1961 כסגנית העורך.

נבחר. לתפקיד ראש המועצה הי אורית שער הנגב, במקומו של חבר קרי בוך בורר-חיל אריה מליץ, שכיהן בתפקיד שמונה שנים — צבי חזן (43), שעלה לארץ ב-1957 מברזיל, הצטרף לקיבוץ בורר-חיל, היה בשנים 1970-1968 ראש מישלחת מחלקת-העלייה של הסוכנות היהודית בברזיל, ריכז לאחרונה את תוכנית קליטת העולים מדרום-אמריקה בדרום הארץ.

ניבחר. עליידי חברת התקליטים טי.בי.אס. בארצות-הברית כסכנאי השנה, המלחין הישראלי לואי להב, העובד בשנתיים האחרונות באולפן הקלטות בניו-יורק. להב היה בזמנו חבר בצוות הווי של הצנחנים, התפרסם כאשר הלחין את הפיומן בעיר הזאת שלום, התמחה בעבודתו בארצות-הברית בעיקר בהקלטות חיות, קיבל כפרס בילוי חופשה בת שבועיים עם אשתו בקליפורניה.

הוענקוה. לניספח הצבאי הישראלי בברזיל, אל"ם שאול אפק, מדליית הצבא הברזילי מריטו סאנטוס דומונט, על "כישוריו האישיים והתרומה החשובה שתרם לחיל-האוויר הברזילי".

עומדים להינשא. הקריין הראשי של גלי-צה"ל עורך ברעמ, העומד להשתחרר משירותו הצבאי וללמוד באוניברסיטה לימודי אפריקה, והחברתו מזה שנתיים כתבת שידורי ישראל אורנה יער, הלומדת באוניברסיטה יחי"ם בני-לאומיים. השניים התודעו כאשר אורנה שירתה בתחנה הצבאית כמזכירת יומן-צה"ל וככתבת.

נישאו. בבית-משפט עירוני בי בורלי הילס, השחקנית פיו דאנאווי, שהתפרסמה בגילום תפקיד בוגי בסרט בוני וקלייד, והזמר פיטר וולף.

נישאו. בשווייץ, בנו של הכוכב הוותיק צ'אלי צ'אפלין, יוג'ין צ'אפלין (21) והשווייצית בת ה-20, סנדרה גיי ניאר.

נחוג. יום הולדתו ה-65 של השחקן הבריטי ג'ון מילס, מופיע על הבד והבמה מזה 40 שנה, מככב עתה לראשונה בחייו במחזמר.

נפצע. עת שיחק טניס, ראש מגי-שיהרצף בערבית בטלוויזיה הישראלי, ויקטור נאי סיב, שמעד ונקע את רגלו.

נאסיב

נהרגה. גיל 45, ממכת-חשי מל בביתה שבהרי צליה, שגירת מכסיקו בישראל ר"ז זארו קסטלאני נוס, שהיתה גרושה ואם לילד בן 12, התפרסמה בארצה כפרשנית מדינית וכסופרת מצליחה, שאחד מספריה אף תורגם לעברית.

נהרגה. בצרפת) בתאונת-דרכים, ארוסתו של השחקן-במאי רובר חופיין, מיישל וורטיין, שנהגה במכוניתה כשי לצידה ארוסה, והתנגשה במשאית. המכור נית החלה לבעור, וחוסיון ניסה לשווא לחר את תורת הבטיחות שלה כדי להצלה. השחקן עצמו ניכונה קל. השניים עמדו להינשא בעוד חודש — חוסיון בי שלישי, מישל בראשונה.

אמי הצמרת באו

כדי לשמוע בפאב

שירים גסים

שלא ישודרו ברדיו

כי נלי הוכשטיין היתה זונה... והרופא שלי נבזה — / שאל: היכן חוטפים את זה? / "ביריד פרחים" שיקרתי לו / כי לא רציתי לגלות, שנלי הוכשטיין היתה זונה..."

שירי ישי. מגנינות יש. זמר יש. חסר מקום. נרתמה למלאכה חברתו לעבודה של אבי קורן בגלי-צה"ל, בתיה שושני. היא שידכה בינו לבין הבעלים של הפאב הנרי השמיני בהרצליה. שמעו

ליהירות - לימה!

בסבסטיה? מפני שהבטיחה שצה"ל ירים את המתנחלים.

וכדי שבתיוסטרדיה של עמדהספר יירשם שגם לו היה הווי של פאבים, הנציח אבי קורן את החומר בסיפרון המלווה איוורים, עומד לי על קצה הלשון, אותו הוא מחלק בליווי הקדשות מתאימות לנושא.

אבל עכשיו אני מוכרח להכין משהו צנוע שבצנוע, אומר אבי, "כדי שלא יחשבו שאני רק מאניאק".

הזקן שלי הוא נגר, / כל היום עושה הריטים, / ביום הוא דופק מסמרים — / ובליילה דופק הוא אותי.

הזקן שלי הוא רפתן, / ואת מלאכתו הוא

הבעלים את השירים, פסקו: "אתם מתחילים להופיע אצלנו כבר היום!"

כימעט בלי הכנה מוקדמת, עלה ישראל גוריון לבמה. התוצאה: רבים מאורחי הרפאב הציעו חומר משלהם.

הספריה שלי בבית היא היום האוסף הגדול ביותר של דברייזימה שקיים בארץ, מספר אבי השמנמן, בעל הזמרת שולה חן. "שולה הפסיקה להזמין אורחים הביתה. היא מפחדת שהם יחשבו שאנחנו סקסי מאניאקים".

שלוש זונות מנמל חיפה / שתו דריי ג'ין בלי קול / פיתאום אמרה אחת מהן: / "שלי הכי גדול".

בתקופת ממשלת-המעבר של גולדה מאיר, קיבל הפיומנאי איש גלי-צה"ל, אבי קורן, ספר של שירים גסים שלוקטו בפאבים אנגליים.

קרא אבי את הספר, הגיע למסקנה כי לעם ישראל חסרים, מלבד ראש-ממשלה זמוראל גבוה, גם שירים גסים. ישב האיש לילות-כימים ותירגם את כל שירי הספר, הוסיף כי הדמיון הטובה עליו.

לילה אחד נכנס לביתו שכנו, המלחין המזוקן בני נגרי, הציץ בתירגומים ונפגע. "מוכרחים לעשות לזה מגנינות, להכין תקליט ולהלך לחיילי צה"ל, הוא התלחב.

הם זקוקים לזה!" מפה לשם, החלו מחפשים זמר, שיעלה על שפתיו את מילות השיר, הגיעו לעלם הצנוע והתמים ישראל גוריון, שנפל גם הוא חלל בפני הגסות.

פגשתי את נלי הוכשטיין / בגן הנערות, / והיא היתה יפה כמו שמש — תמורת שלושים לירות. כי נלי הוכשטיין היתה זונה / זונה יפה, זונה קטנה, / תמורת שלושים לירות. שדיה — זוג אשכוליות, / היא לא שמעה על חזיות, / אומרים שאת התחנתים / מזמו חילקה לעניים.

חנה מרון

בחברת בעלה הארכיטקט יעקב רכטר (במרכז) והשחקן עווד תאומי (משמאל), שומעת הסברים מפיו של הזמר ישראל גוריון, בערב השירים הגסים. בשתי התמונות למעלה: ישראל גוריון בשעת ההופעה.

המודעות הקמנות שפורסמו בעיתון הנים, משכו להנרי השמיני קהל רב, בהתחלה קצת חששנו. לא ידענו מי יבוא, אבל הגיע קהל מכובד ביותר, יש אפילו שני זוגות שבאים קבוע, כל פעם שאנחנו מופיעים, ובמיקרה של טעות, הם מתקנים אותנו, מספי אבי.

הזקן שלי הוא סבל, / איש חזק ומוצק ושירי, / ביום הוא מרים פסנתרים, / ובליילה אותי הוא מרים.

הזקן שלי הוא נגר, / כל היום הוא קורא רק תווים, / וביום הוא תוקע באבוב — / ובליילה תוקע הוא בי.

הזקן שלי הוא זייל, / הוא מכיר ארצות ודרכים, / ביום הוא מתרומם באוויר — / ובליילה מרים את אחי.

המלחין

המזוקן בני נגרי מלווה בפסנתר את ההופעה, מתרגם ומלקט השירים הגטים, הפיומנאי אבי קורן.